

ויקטור פרנקו

תערוכה מקיפה בסדנה לאמנות ביבנה

ויקטור פרנקו הנו אמן יוצא דופן אשר פנה אל היצירה רק לאחר שחרורו מהצבא בדרגת סגן אלוף. ויקטור פנה אל לימודי האמנות והשקיע את עצמו בתוכים באופן יסודי ומעמיק כהרגלו ובהמשך לימד אמנות במשך שנים רבות. גישה זו, לרכוש ידע טכני עשיר לפני ותוך כדי היצירה עצמה, מקלה מאוד את הביטוי האמנותי שלו. אין לו צורך לעסוק בחיפוש חומריים - הוא יכול לעסוק בלב היצירה. בנושאים המדבריים אליו, במהות העמוקה.

המדיות האמנותיות המשמשות אותו לבטוי האישי מגוונות מאוד. פרנקו יוצר רב תחומי. ציור ורישום עם הדפס ועד לתלת מימד של הפיסול משמשים כקרקע פורייה ליצירתו. נושאי עבודותיו לעומת זאת, מוגבלים יותר ומתמקדים באהבתו האינסופית לארץ, הנופים המקומיים, האור הארצישראלי, תוואי הקרקע עם השדות המוריקים ואו מצהיבים בהבשיל התבואה הם לב התעניינותו של האמן. גם הדימוי האנושי נמצא ביצירותיו, במיעוטן. אותן דמויות החגות בעיגול המפוסל באלגנטיות של ריקוד ההורה או בדומה לו. אותן דמויות המכונסות אל תוך עצמן במידת מה אולם תוך פנייה אל

הצופה, מרמזות לסיפור אנושי, קיומי. היצירה, על רבדיה המרובים משמשת פה לאמן, אישיותו וחינוכו אינם מאפשרים לו לעמוד בכיכר העיר ולזעוק את אהבתו לארץ, גם לא ללחוש אותה. תחת זאת הוא מצייר אותה, שוב ושוב, הוא חורט אותה ומדפיס אותה. הוא מוצא את כל האפשרויות החומריות לספר לנו הלוך ושוב על רגשותיו העמוקים הרבים מהכיל אהבה זו. לכל מקום אשר ישא עיניו ימצא יופי וטוב, כל גבעה וכל עץ מבטאים את האופטימיות של הקיום של היש.

פרנקו כמו רוב האמנים האיכותיים מספר סיפור חיים, חלקית את סיפור חייו שלו. הוא מתבונן במציאות עם ביקורת מועטה, באהבה גדולה לקיים. העדפתו האישית למצוא את היופי והשלווה המתקיימים לצד הקושי היא העדפה אישית מודעת. האמן רוצה לעסוק בנשגב, ומה מבחינתו נשגב יותר מאהבתו לארץ? לכן נמצא את רוב עבודותיו בשלוותן הבלתי מעוררת בצבעוניותן העזה, שוקטות.

חנה ברק אנגל

Victor Franco

at the SAdna Leomanut in Yavne

Victor Franco is an exceptional artist, and it was not until his release from the army as lieutenant colonel that he ventured into art. Victor embarked on arts studies, immersing himself in it with his typical dedication, and later spent years teaching art. This approach, of acquiring rich technical background before and while setting out to work, means a much smoother path for his artistic expression; he doesn't have to bother with material explorations - he can get to the heart of the work, tapping into subjects that resonate with him, into the deep essence.

The art media that he employs for his self-expression are manifold. Franco is a multimedia artist. Painting and drawing with print, as well as the three dimensions of sculpting, offer a fertile ground for his art. His themes, on the other hand, are fairly limited, focusing on his endless love of the land. The local landscapes, the Land-of-Israeli light, the terrain, with the new green or ripe yellow fields of grain, are at the heart of this artist's interest. The human image too can be found in a handful of his works; those figures running in the elegantly sculpted circle of the Hora dance or similarly to it; the somewhat withdrawn figures who nevertheless turn to the

viewer, suggesting a human, existential story.

The work, with its many layers, serves as the artist's mouthpiece. His personality and upbringing would not allow him to stand in the town's square and shout, or even whisper, his love for the land. Instead, he paints it, time and again, engraving and printing it, mining all the material options of sharing and retelling the full gamut of his profound feelings, which overflow with love. For him, beauty and goodness are everywhere, every hill or tree speak to the optimism of existence, of being.

Franco, like most artists of merit, tells a life story, which is his own story, in some ways. He observes reality with little criticism and great love of all that exists. His personal preference of finding beauty and peace alongside hardship is a conscious personal choice. The artist wishes to engage with the sublime, and what could be more sublime for him than his love for the land? Therefore, most of his works are serene, marked by their unshakable still amidst their fierce vividness.

hana barak engel

